

Daniel Antolí i Plaza, nascut a Barcelona l'any 1975, va cursar estudis de composició –amb Manuel Oltra, entre d'altres– cant, piano i direcció al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona i al Conservatori Superior de Música Municipal de Barcelona obtenint sempre les màximes qualificacions. Ha ampliat estudis en el camp de la direcció orquestral al Conservatori Superior de Música de Viena (Àustria). És diplomad en Magisteri, especialitat de Música, per la Universitat de Barcelona. Els seus mestres de direcció coral han estat Manuel Cabero, Mireia Barrera, Josep Vila, Carl Högset, Anders Eby, Pierre Cao, Frieder Bernius, entre d'altres i en la direcció orquestral Manuel Valdivieso, Jordi Mora, Salvador Mas i Antoni Ros-Marbà. Ha estat guanyador del "1r Premi en el "II Concurs de Composició Coral de la FCEC". Diverses formacions han estrenat obres seves, entre les quals destaquen el Cor del Reial Conservatori d'Estocolm, el Cor Madrigal o I Dilettanti Orquestra de Cambra. Al juliol de 2006 s'estrenà a Barcelona la seva primera òpera, "SORT!" Ha estat professor del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona i actualment és professor de música a la Universitat de Barcelona, al "Curs de Direcció Coral de Dmúsica" i a l'Escola Oriol Martorell (Ensenyaments artístics). És director titular de la Camerata Impromptu, de la Coral l'Amistat de Premià de Mar, de la Capella de Música Burés de Castellbell i el Vilar, del Cor de Magisteri de la Universitat de Barcelona, i de l'Orquestra de Cambra I Dilettanti. Ha estat director titular de la Cobla Principal del Llobregat (distingida amb la Creu de Sant Jordi), de l'Orquestra de l'Escola del Palau, del Cor de Cambra Impromptu, entre d'altres. Al 2005 va ser director assistent de la JONC (Jove Orquestra Nacional de Catalunya). Ha actuat arreu de l'Estat espanyol, i a Portugal, Andorra, França, Alemanya, Àustria, Itàlia, Hongria i Argentina i a festivals internacionals de música de reconegut prestigi com el "Festival de Peralada" (Catalunya) o el "Festival de Música Antiga d'Avelino" (Nàpols). Ha dirigit en concert altres formacions de reconegut prestigi com la Cobla Sant Jordi, la Principal de la Bisbal, la Cobla Mediterrània, el Cor Liedercamera, Cor de la Universitat de Portland (Oregon, USA), Cor de Cambra del Reial Conservatori d'Estocolm (Suècia), Cor Jove Nacional de Noruega (Noruega), la Jove Orquestra Nacional de Catalunya o l'Orquestra Simfònica de Vidin (Bulgària).

Camerata Impromptu ha estat fundada, per un grup d'apassionats de la música, entre els quals el seu president d'honor, Pere Antolí i Ciurans i el seu director Daniel Antolí i Plaza.

En la seva antiga etapa en el Cor de Cambra Impromptu van portar a terme una activitat musical intensa, entre la qual cal destacar el Te Deum, de Charpentier, al Palau de la Música Catalana, amb l'Orquestra Simfònica del Liceu, el 1997, l'obtenció del segon premi del XXXIV Certamen Coral d'Ejea, el 2003 i la realització d'un concert a la Kleinen Goldenen Saal d'Augsburg (Bavària, Alemanya) el 2006.

A més a més, fruit de col·laboracions amb la Coral l'Amistat de Premià de Mar, l'Orquestra de Cambra I Dilettanti i la cobla La Principal del Llobregat, el 2006 va estrenar SORT!, òpera lleugera en dos actes, amb música de Daniel Antolí i Plaza i llibret de Marta Luna Sanjuan, i el 2007 ha presentat un repertori de cor i cobla en commemoració del centenari de Joaquim Serra.

Sopranos: Maria Caballeria, Marisol Cordero, Clara Cots, Eva Miñarro, Eva Palau, Marina Porras i Anna Torrent. **Contralts:** Maria Mercè Argüelles, Txus Fernández, Núria Monje, Carme Murio, Clara Pelegrín, Àngels Polop, Aran Orfila i Esther Subirà. **Tenors:** Daniel Foz, Ferran Hernández, Jordi Llorens, Daniel Lorca i Macià Parés. **Baixos:** Pere Antolí, Josep Maria Barba, Enric Belenguier, Alfons Fernández de la Reguera, Jorge Franganillo i Jaume Valero.

Si voleu rebre informació de les nostres activitats envieu un correu a:

correu@camerataimpromptu.org

Associats a

Camerata Impromptu

Daniel Antolí i Plaza
Director

UN SEGLE DE MÚSICA CORAL CATALANA

www.camerataimpromptu.org
correu@camerataimpromptu.org

Camerata Impromptu presenta un repertori dedicat exclusivament a autors catalans del segle XX. El moviment coral a Catalunya va prendre gran rellevància a la societat des que l'any 1891 Lluís Millet i Amadeu Vives van fundar l'Orfeó Català. Aquest moviment es desenvolupa en una Catalunya immersa de ple

en la revolució industrial i continuarà al llarg de tot el segle XX. Actualment podem gaudir d'una genealogia de compositors que han definit la personalitat i el caràcter de la música coral a Catalunya.

Podem datar "Jovenívola" de Lluís Millet abans de 1936. El text, escrit pel mateix compositor, vol reflexar les il·lusions llunyanes de la joventut. La composició original és per cor d'homes. L'any 1960 va ser adaptada per cor mixt pel seu fill, Lluís Maria Millet.

Antoni Pérez-Moya va compondre "L'amor que passa" al 1937. Va dirigir l'Escolania de la Mercè, l'Orfeó de Gràcia i l'Orfeó de Sants. Com a compositor destaquen les seves harmonitzacions de melodies populars catalanes, sardanes i música religiosa.

"Confidències" de Joaquim Serra –de qui enguany celebrem el centenari del seu naixement– és una composició del 1937. Les seves obres orquestrals, ballets lírics, de cambra i vocals consoliden J. Serra dins el panorama musical català del segle XX. De la seva producció destaca la seva aportació cabdal al repertori de música per cobla.

Ricard Lamote de Grignon, va ser director de l'Orquestra simfònica de Girona i sots director de l'Orquestra municipal de Barcelona (1957). "Festí nocturn" és la tercera de les cinc cançons que formen l'àlbum "L'aire daurat" compost el 1948 i en el que interpreta poemes xinesos traduïts per Marià Manent.

La producció per cor de Frederic Mompou és breu. L'any 1953 va fer una adaptació d'una de les "cançons i danses" composades inicialment per a piano: "Cançó i Dansa núm. 10, *Dos cantigas de Alfonso X el Sabio*. Aquesta obra és l'única en que Mompou abandona expressament l'àmbit folklòric català.

Cristòfor Taltabull, format musicalment a Barcelona, Múnic i París, es va dedicar especialment a la pedagogia musical i a la composició. "Del mal que pas no puc guarir" del 1954 és un clar exemple de la seva escriptura lineal de caire contrapuntístic amb cromatismes marcats entre les línies melòdiques.

Manuel Oltra va ser catedràtic d'harmonia, contrapunt i formes musicals del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona, centre on s'havia format. La seva producció com a compositor és extensa i variada: obres de cambra per a diversos conjunts, obres simfòniques, obres corals a capella o amb acompanyament instrumental i obres per a cobla. L'any 1994 va rebre de la Generalitat de Catalunya el "Premi Nacional de Música".

Les dues composicions de Josep Lluís Guzmán són dels anys 1996 i 1997. "Paraules de Lluís Companys", del 1997, és l'única peça del repertori inspirada en un text en prosa. Es una adaptació de fragments del darrer discurs de Lluís Companys a Catalunya, l'any 1939. J. Ll. Guzmán ha obtingut varis premis a la ciutat de Reus i el "1r Premi Catalunya de Cant Coral" (FCEC 1995).

"El somni i la rosada" va ser composta a l'any 2002 a Barcelona per Daniel Antolí i Plaza. Està dedicada a la seva esposa Carme, qui d'amagat la va presentar als "Premis Catalunya de Cant Coral" de la FCEC. La sorpresa va ser majúscula per l'autor quan per telèfon li van comunicar que havia guanyat el primer premi d'un concurs al que no sabia que hi participava. El text està extret del llibre "Poema de la rosa als llavis" de Joan Salvat-Papasseit.

Alfons Fernández de la Reguera
Llicenciat en BA (*Hons*)

Programa

I

Cançó i dansa núm. 10

Frederic Mompou (1893-1987)

Festí nocturn

Número 3 de "l'Aire daurat"

R. Lamote de Grignon (1899-1962)

Cançó de l'amor que passa

Antoni Pérez-Moya (1884-1964)

Del mal que pas no puc guarir

C. Taltabull (1888-1964)

Jovenívola

Lluís Millet (1867-1941)

Confidència

Joaquim Serra (1907-1957)

II

El somni i la rosada

Daniel Antolí i Plaza (1975)

Paraules de Lluís Companys

J. Ll. Guzmán (1954)

El sol, la rosa y el niño

J. Ll. Guzmán (1954)

Tres "andaluzas" de Federico García Lorca

Manuel Oltra (1922)

Canción del jinete

Es verdad

Arbolé, arbolé